

AMBASADORII TEOCRATIEI

„A lui Iehova este pământul
și plinitatea lui”.

Un singur Dumnezeu sau
treime?

Elihu, — unul care nu putea
măguli.

Zilele din urmă s'au apropiat.
Viitorii domnitori ai pământului.

o

În aceste zile de strămto-
rare mondială, toți oamenii
au nevoie de un sfat sănătos,
care să-i conducă pe calea
cea dreaptă Tractatele intro-
duse mai sus, care au fost
scrise pe baza declarațiilor
biblice, dau sfatul necesar.
Prin studierea lor se găsește
lămurirea folositoare, care
mângâie și încurajează.

Autor: J. F. RUTHERFORD

Președintele societății

Watch Tower Bible and Tract Society

124 Columbia Heights

Brooklyn, N. Y., U. S. A.

„THEOCRACY'S MESSENGERS”, Rumanian

Made in Rumania

1945

Editori: Societatea de Biblie și Tractate „M. D. I.”

S. A. de Editură

și

Asociația „Martorii lui Iehova din România”

Persoană juridică morală

București 3, — Aleea Tonolla No. 19

Ambasadorii Teocrației

**„A lui Iehova este pământul
și toată plinitatea lui“.**

Incă nicio dată nu am auzit până acuma despre creaturi, cari să producă ceva din nimic sau să fi dat viață unui lucru oarecare. Această o face numai Creatorul. Noi necesităm, spre a putea trăi, aer și lumină; fructele și grăunțele ne servesc ca hrană iar pomii frumoși și florile divers colorate, ne înveselesc. Fiecare zi ne aduce nenumărate noi binefaceri. Ne gândim noi la izvorul din care primim toate aceste lucruri vitale? Dacă le privim ca dela sine înțeles și credem că avem drept la ele, abia că mai suntem dispuși să aducem mulțumiri pentru ele.

Satân este dușmanul viclean al tuturor acestora cari iubesc dreptatea. El a încercat în toate timpurile să ducă pe oameni pe căi gresite. Astfel a făcut el pe mulți oameni să creadă că toate binecuvântările și binefacerile amintite le-ar veni dela natură și că ar avea depline puteri asupra lor. În acest mod încearcă cel rău

să ție în necunoștință pe oameni despre Cel Atotputernic, în timp ce îi mulțumesc totuș pentru toate lucrurile de cari se bucură. „Aduți aminte de Făcătorul tău în zilele tinereței tale!“, spune Ecleziaștul 12 : 1. Dacă numele Marelui Creator ar fi fost ținut înaintea ochilor, de către oamenii generațiilor trecute, și anume din zilele tinereței lor, atunci s'ar găsi astăzi în lume mai multă fericire adevărată.

Cu toate că este creatura cea mai inteligentă de pe pământ, omul nu poate crea nici cel puțin un fir de iarbă. „Dumnezeul cel vecinic Iehova este Creatorul“ (Isaia 40 : 28). „A lui Iehova este pământul și plinitatea lui, lumea și cei ce o locuiesc“ (Psalm 24 : 1). Aceasta indică origina „naturei“.

Dumnezeu nu a creat nimic imperfect. Despre fiarele pământului citim : „Dumnezeu a făcut fiarele pământului după soiul lor, vitele după soiul lor și toate târătoarele pământului după soiul lor. Dumnezeu a văzut că erau bune.“ Pe om l-a creat Dumnezeu după chipul și asemănarea Sa ; omul a fost așadar perfect. Despre Dumnezeu însuș citim în 5 Moise 32, versetul 4 : „El este stânca ; lucrările Lui sunt desăvârșite, căci toate căile Lui sunt drepte.“

Prin rebeliunea lui Lucifer, care prin aceasta a devenit Satan, a venit păcatul în lume, întrucât prima pereche de oameni a fost făcută să calce porunca divină. Imperfecțiunea și moartea au domnit în decursul veacurilor trecute.

Acum însă, scurt înainte de dărâmarea puterii lui Satan și a organizației sale, trimite Iehova Dumnezeu pe martorii Săi, spre a atrage

atențiunea poporului asupra lui Iehova ca Dumnezeu Atotputernic și asupra cuvântului Său al adevărului, pentru ca oamenii să aibă ocazie să-L cunoască și să se așeze de partea Sa, pentru a scăpa de marea nimicire, care va lovi lumea în Armaghedon. Toți oamenii trebuie să știe că Iehova este Creatorul cerului și al pământului. Pentru a avea ocazie să câștige viață vecinică, este pentru ei, o cunoștință a acestor lucruri, de cea mai mare importanță. Impărăția lui Iehova sub conducerea lui Christos a sosit. Imediat după Armaghedon va începe restatornicirea omenirii la perfecțiunea umană, și cei ascultători vor fi aduși în acea stare de perfecțiune, de care s'a bucurat primul om, când a ieșit din mâna lui Dumnezeu.

Atunci nu va mai exista nimic ce ar putea strica pământul. Va fi pace între om și om, chiar și între om și animal. Singur Marele Creator va da pământului pace, prosperitate, fericire și viață vecinică. Dați deci onoare lui Iehova Dumnezeu și mulțumire pentru adevărul primit; învățați despre El și preamăriți numele Său Sfânt!

Un singur Dumnezeu sau Treime?

Ceeace preoțimea numește „sfânta treime”, este una din învățăturile ei, pe care nu o poate nici înțelege nici explica. Teoria treimei este din cale afară de absurdă și incompatibilă (care nu se unește) cu Biblia. Ea este de origină sata-

nică și a ocupat un loc distins în religia vechiului Babilon, a Egiptului și mai ales a mitologiei demonice din vechime. În așa-numita „biserică creștină” ea și-a făcut intrarea în secolul al patrulea printr'un preot grec. Această învățătură zice că ar exista trei dumnezei într'unul: Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt, toți egali în putere, în substanță și în vecinicie. Nimeni nu a putut să explice în chip mulțumitor această enigmă (ghicitoare) a treimei, tocmai pentru că nu are nici un sens. Incercări demonstrative, prin forme magice, triumphiulare, etc., fac numai vrăjitoria mai complectă. Dacă ceri o lămurire unui preot, astfel sună răspunsul său: „Aceasta este o taină”.

Ca ajutor pentru a înțelege pentru ce a fost impusă oamenilor această învățătură falsă, să se aibă în vedere faptul indiscutabil, că Satan, dușmanul lui Dumnezeu, s'a străduit întotdeauna să abată pe oameni dela cunoștința Dumnezeului celui adevărat. Așa-numita învățătură a treimei, este una din învățăturile sale șirete de vrăjitorie, prin care înșeală pe mulți oameni ambițioși, cari au căzut ușor în cursa Diavolului, deoarece ei au încercat să apară înțelepți, pentru ca astfel să poată exercita influența lor asupra poporului ignorant. Aceste fapte sunt cuprinse în următoarele cuvinte în Romani 1:21-25: „..... fiindcă, măcar că au cunoscut pe Dumnezeu, nu L-au proslăvit ca Dumnezeu, nici nu L-au mulțumit; ci s'au dedat la gândiri deșarte, și inima lor fără pricepere s'a întunecat. S'au fălit că sunt înțelepți și au înnebunit.....; căci au schimbat în minciună adevărul

lui Dumnezeu, și au slujit și s'au închinat făpturii în locul Făcătorului".

Este în general cunoscut, că numele lui Isus a fost scos în evidență de către preoțime mai mult decât numele lui Iehova Dumnezeu. Chiar până și Maria, care a născut pe copilul Isus, este adorată, și „Duhul Sfânt” este deasemenea făcut un obiect de adorare.

Preoțimea spune că Dumnezeu este unul, Isus unul și „Duhul Sfânt” unul, și toți trei ar fi cu toate acestea numai unul. Matematică ciudată!

Adevărul este însă drept și logic. El zice, corespunzător expunerilor Bibliei, că este numai un singur Dumnezeu ca primă cauză, și că Christos Isus, Fiul Său, este începutul creațiunii Sale, în timp ce „Duhul Sfânt” în genere nu este o persoană.

În Isaia 45:5 este scris: „Eu sunt Iehova, și nu mai este altul, afară de Mine nu este Dumnezeu”. Biblia arată mai departe, că numele „Dumnezeu” îl face de cunoscut ca prima mare cauză și Creatorul tuturor lucrurilor; că expresia „Dumnezeu cel Atotputernic”, îl descopere ca pe unul care posedă putere nemărginită, că numele Său „Iehova” îl descopere ca pe cel ce este fără început și fără sfârșit și prin care se face de cunoscut scopul Său cu creațiile Sale. Numele Său „Cel Prea Înalt” îl destăinuiește ca Cel Prea Înalt, peste toate. Iehova Dumnezeu nu este o creatură, ci El este Creatorul.

Isus este o creatură, începutul creațiunii lui Dumnezeu, după cum Biblia repetat o declară.

Numele său original a fost Logos, Cuvântul lui Dumnezeu ; căci El a fost Purtătorul de cuvânt și Reprezentantul activ al lui Dumnezeu, Meșterul Său (vezi Proverbe 8:22). Când Dumnezeu L-a trimis pe pământ, I-a dat numele de Isus, căci acest nume însemnează că El va mântui pe oameni. În Ioan 1:14 stă scris că Logos-ul a fost făcut om sau creatură umană. Efeseni 3:9 raportează că Iehova Dumnezeu a creat toate lucrurile prin Isus Christos. Aceste texte biblice fac o clară distincție între Tatăl și Fiul. Insuși Isus a declarat că El face voia Celui ce L-a trimis, a Tatălui Său Ceresc (Ioan capitolul 5). Dacă ar fi El în acelaș timp Tatăl Său propriu, atunci s'ar fi trimis pe El însuș ; atunci s'ar fi rugat deasemenea Sie-și.

Multe texte biblice arată că Fiul este supus Tatălui Său ceresc, că Tatăl este așadar mai mare (Psalm 40:8). În Ioan 14:28 Isus declară aceasta în mod expres : „Tatăl Meu este mai mare decât Mine”. Luca 22:29 arată că Dumnezeu a făcut un legământ cu Isus. Desigur că n'a făcut Dumnezeu un legământ cu Sine însuș.

În 1 Timotei 6:16 se declară că la început singur Iehova Dumnezeu avea nemurirea. După Ioan 5:26 a spus Isus, că Dumnezeu I-a promis nemurirea la învierea Sa. Despre aceasta, și cum Dumnezeu L-a înălțat după învierea Sa, vorbește deasemenea și Filipeni 2:9-11. Toate acestea contrazic învățătura treimei.

Cu o ocazie a zis Isus către ucenicii Săi : „Eu și Tatăl Meu suntem una”. Acest text biblic este folosit de preoțime, pentru a dovedi treimea. Dacă ar fi tratat ei armonios atât acestea

cât și celelalte cuvinte ale lui Isus, ar fi rezultat cu totul altceva din ele. În Ioan 17 a lămurit Isus importanța cuvintelor de mai sus, întrucât El s'a adresat către Dumnezeu în rugăciunea Sa: „Mă rog pentru aceia cari vor crede în Mine, pentruca ei să fie una, după cum Tu, Tată, ești în Mine, și Eu în Tine, ca ei să fie una în noi, așa după cum și noi una suntem”. Biblia explică această unire în felul următor: Așa după cum bărbatul și femeea sunt una, pentru că el este capul, tot așa și Isus Christos este capul Bisericei, care este corpul Său, și Dumnezeu este capul tuturor. În acest fel constituie cu toți o organizație măreață și minunată, peste care Iehova este Cel Prea Înalt.

Expresia „Duh” nu se referă în Biblie la o persoană sau creatură, ci este puterea lui Dumnezeu, care activează după voința Sa. După cum o uzină produce energie electrică pentru a pune în mișcare mașini, tot așa iese puterea lui Iehova, care este Duhul Său, și guvernează Universul Său după voia Sa.

Învățătura treimei stă în contradicție deasemenea și cu prețul de răscumpărare. În Evrei 2:9 și alte locuri se declară că Isus a devenit om pentruca El să poată muri pentru binele tuturor. După învățătura preoției Dumnezeu însuș ar fi murit pentru oameni, prin urmare nici un om perfect, nici un „preț corespunzător”. Isus a fost mort trei zile. Dacă învățătura treimei ar fi justă, atunci Universul ar fi trebuit să fi fost în decursul acestui timp fără Dumnezeu. „Dumnezeul Meu, pentru ce M'ai părăsit?”, ar fi zis atunci către Sine însuș. Evident,

Satan folosește o astfel de învățătură, pentru a zăpăci cu totul pe oameni și a-i îndepărta dela adevărul simplu al Bibliei.

„Pentru noi nu este decât un singur Dumnezeu; Tatăl, dela care vin toate lucrurile și prin care trăim și noi și un singur Domn: Isus Christos, prin care sunt toate lucrurile și prin El și noi”. (1 Corinteni 8:6). „Căci este un singur Dumnezeu, și este un singur mijlocitor între Dumnezeu și oameni — Omul Isus Christos” (1 Timotei 2:5).

Imprejurarea că învățătura treimei a fost învățată veacuri de-arândul de către oameni, nu-i dă nici o importanță mai mare. Punctul culminant a sosit acum, când oamenii trebuie să învețe adevărul, pentru că Impărăția cerului este aproape. Acum oamenii trebuie ei înșiși să decidă ce voiesc să creadă. Dacă doresc să învețe adevărul lui Dumnezeu, atunci trebuie să-și ia Bibliile lor în mână și să nu creadă explicațiile neîntemeiate ale oamenilor imperfecti. In epistola către Efeseni este scris, că este scopul lui Dumnezeu, de-a aduce toate lucrurile sub Christos să-L facă Domn peste toate exclusiv Iehova Dumnezeu. Este un singur Domn, Isus Christos, și un singur Dumnezeu, Tatăl tuturor, care este mai presus, peste toate. A poseda o cunoștință despre Dumnezeu și despre Fiul Său iubit, așa cum este expus în Biblie, înseamnă a fi învățat să cunoască calea spre viață, și o astfel de cunoștință este pentru fiecare de cea mai mare importanță.

Iehova este singurul Dumnezeu adevărat. Logos, care mai târziu a devenit Isus, a fost pe

pământ un om. El a fost înviat din morți ca o creatură divină și este Marele Rege, pe care Dumnezeu L-a așezat pe Tronul Său. În această împărăție nu numai învățăturile false vor fi stârpite întrucât vor fi luate dela oameni, ci deasemenea vor fi îndepărtate dela oameni toate imperfecțiunile, și cei ascultători vor înțelege adevărul și-l vor urma

Elihu, — unul care nu putea măguli

În icoana profetică, care a fost creată prin experiențele lui Iov, apare și un bărbat cu numele Elihu. El era înrudit cu Abraam (1 Moise 22:20, 21; Iov 32:2) și avea credință în Dumnezeu întocmai ca și Abraam. Încă tânăr de ani, era unul dintre spectatorii tăcuți, cari stăteau împrejur și ascultau vorbirea celor trei prieteni falși ai lui Iov — Elifaz, Bildad și Tofar — și cuvintele lui Iov. În tot cursul discuției el nu a scos nici un cuvânt, până ce cei trei preținși înțelepți nu au ajuns la sfârșit cu vorbirea lor. „Acești trei oameni au încetat să mai răspundă lui Iov, pentru că el se socotea fără vină (Iov 32:1).

La auzul vorbirei și replicii lui Iov și a celor trei bărbați, s'a aprins Elihu de mânie împotriva lui Iov, pentru că acesta mai degrabă s'a justificat pe sine însuși, în loc să preamărească pe Iehova Dumnezeu. În special clocotea de mânie împotriva celor trei preținși prieteni ai lui Iov, pentru că ei îl condamnau pe acesta și

nu răspundeau la argumentele lui. Ei s'au înălțat pe ei înșiși și au scos în evidență îndreptățirea de sine. Elihu nu a condamnat pe Iov, cum au făcut aceasta cei trei preținși prieteni. Dela sine înțeles că el nu a aprobat faptul că Iov a vorbit despre dreptatea sa însăși; el a citat totuș ca circumstanță atenuantă că Iov nu cunoscuse adevărata situație. El a zis: „Iov vorbește fără pricepere, și cuvântările lui sunt lipsite de judecată” (Iov 34:35).

Aici Iov este o prezentare a multor oameni sinceri, cari nu au putut pricepe, că suferințele lor ar fi urmarea propriilor lor nelegiuiri precegetate, deoarece erau știute străduințele lor de a lucra drept. Ei deasemenea nu au fost niciodată în stare, să aducă în armonie afirmațiunile aduse în numele creștinătății, cu concepțiunile lor proprii, despre un Dumnezeu al iubirii și al dreptății. Ei erau gata a supune cauza lor lui Dumnezeu, și au crezut, că El va proceda cu ei spre binele lor. Deaceea resping ei învățăturile bisericei, și anume cu bună dreptate. Ca oameni sinceri au putut chiar acum să cunoască, că aceste învățături nu sunt în concordanță cu Creatorul Atotștiutor, drept și plin de iubire.

Elihu a preamărit pe Iehova. Ca un tânăr, el a dat atenție bătrânilor învățați, cari au vorbit înaintea lui; dar el nu a întrebuintat cuvinte măgulitoare față de ei, cari erau mult stimați. El a început vorbirea sa în felul următor: „Eu sunt tânăr, și voi sunteți bătrâni; deaceea m'am temut, și m'am ferit să vă arăt gândul meu. Eu îmi ziceam: Să vorbească bătrânețea,

marele număr de ani să învețe pe alții înțelepciunea. Dar, de fapt, în om, duhul, suflarea Celui Atotputernic, dă priceperea. Nu vârsta aduce înțelepciunea, nu bătrânețea te face în stare să judeci... Voi vorbi deci, ca să răsuflu în voe, îmi voi deschide buzele și voi răspunde. Nu voi căuta la înfățișare, nu voi linguși pe nimeni ; căci nu știu să lingușesc, altfel într'o clipeală m'ar lua Ziditorul meu" (Iov 32:6-9; 20-22).

A lăuda și a înălța pe oameni, nu este plăcut lui Dumnezeu niciodată. În legătură cu aceasta să se ție seamă că cei distinși în organizațiile lumești s'au lăudat întotdeauna, pe ei înșiși și pe semenii lor. Întregul period al „creștinătății”, a fost o perioadă de cinstire a eroilor. Să se viziteze vreun muzeu de artă din Europa sau America, și se va avea dovada perceptibilă a acestei declarații înaintea ochilor. Diavolul s'a străduit întotdeauna să facă pe oameni să se închine oarecărei creaturi, ca astfel să-i îndepărteze dela Iehova Dumnezeu, pentruca ei să fie devotați față de oricine, numai față de Iehova Dumnezeu nu. E o regulă fără excepție, că în orice caz, acolo unde oamenii sunt acoperiți cu măguliri, laude și cinste, aceasta întotdeauna este a se atribui influenței viclene a Diavolului, care în acest mod voiește a îndepărta pe oameni dela Iehova.

Religionistii, în toate timpurile, au căzut în această cursă. Iudeii au cinstit pe rabinii lor, în biserica catolică au fost cinstiți preoții : tot așa preoții protestanți au fost lăudați ca bărbați mari și puternici. Este adevărat că o bună parte

din toate acestea este a se imputa ignoranței oamenilor, dar tot așa este adevărat, că Satan, dușmanul, a cauzat această ignoranță.

Elihu a arătat într'adevăr în cuvinte profetice urmările fatale ale închinării la oameni. El a zis: „Nu voi căuta la înfățișare, nu voi linguși pe nimeni; căci nu știu să linguesc; altfel, într'o clipeală m'ar lua Ziditorul meu”. (Iov 32:21, 22). Mulți au fost îndepărtați de la Domnul prin cuvinte linguitoare. Pentru ce deci nu curăță Dumnezeu din cale pe măgulitori? Aceasta ne va apare clar, dacă înțelegem marea chestiune de discuțiune, care există de mult timp între Dumnezeu și Diavolul. Să se aibă în vedere că Satan, Diavolul, a încercat încontinuu până astăzi, ca să înstrăineze întreaga creațiune de la Dumnezeu. Să se aibă în vedere aceea ce Iehova a declarat că afară de El nu există nici un alt Dumnezeu. Să se aibă în vedere că nici o creatură nu poate primi viață, decât numai de la și prin Iehova. Dacă, prin urmare, cineva, care vrea să fie un serv al Domnului, acordă oamenilor titluri măgulitoare, îi laudă, îi preamărește și-i face eroi, atunci urmează conducerea și instrucțiunea lui Satan, a Diavolului, și nu aceea a Domnului, și el este neascultător cuvântului lui Dumnezeu.

Orice creatură plăcută lui Dumnezeu, trebuie să salute cu bucurie cunoștința ce i-a fost împărtășită, despre deosebirea dintre Dumnezeu și Satan și apoi să ia poziție fără rezervă de partea lui Iehova. Elihu a făcut aceasta. El a vorbit către Iov: „Dar tu ai spus în auzul meu,

și am auzit sunetul cuvintelor tale: „Sunt curat, sunt fără de păcat, sunt fără prihană, nu este fărâdelege în mine. Și Dumnezeu caută pricină de ură împotriva mea, mă socotește vrășmaș al lui; îmi pune picioarele în butuci, îmi pândește toate mișcările. Ți voi răspunde că aici n'ai dreptate, căci Dumnezeu este mai mare decât omul. Vrei dar să te cerți cu El, pentrucă nu dă socoteală fiecăruia de faptele lui? Dumnezeu vorbește însă când într'un fel, când într'altul, dar omul nu ia seamă” (Iov 33:8-14).

Iov a vorbit fără pricepere, cu toate că el a văzut că suferințele sale nu l-au atins din cauza păcatului precugetat împotriva lui Dumnezeu. Cei trei prieteni falși ai săi însă nu l-au învățat corect, tot așa după cum nici preoțimea nu a învățat potrivit pe oameni despre Dumnezeu și cauza suferințelor oamenilor.

Elihu continuă mai departe cu vorbirea sa spre lauda lui Iehova. Cuvintele sale sunt profetice și vorbesc despre scopul lui Dumnezeu, despre lucrarea de nimicire a boalei, de a pune capăt morții, de a mântui sau răscumpăra și de a readuce la zilele frăgezimii tinereței, pe aceia cari, pe baza cunoștinței lor, ascultă de Dumnezeu. Mai întâi Elihu arată neamul omenesc în icoana unui om bolnav, lovit de suferințe, slăbit și aproape mort. El descrie, cum acestui om, din cauza suferințelor, cu cari era înconjurat, îi este greață de pâine, chiar de bucatele cele mai alese; și după aceasta el declară, că dacă se găsește un înger (sol), un mijlocitor, care să arate omului calea pe care trebuie să o

urmeze, Dumnezeu se îndură de el și-l mântuiește, pentruca să nu coboare în groapă ; și ca garanție pentru aceasta dă Elihu îngrijirea marelui preț de răscumpărare. Acest comentariu îl găsim în Iov 33:18-30.

Pe cine reprezintă Elihu în această icoană ? El a zis către Iov : „Imi voi lua temeiurile de departe, și voi dovedi dreptatea Ziditorului meu“ (Iov 36:3). Astfel a pășit el pentru justificarea numelui lui Iehova. Din aceasta reiese concluzia, că el reprezintă pe martorii unși ai lui Dumnezeu, așa dar, o icoană a lui Christos Isus, Capul, și totodată și a membrilor corpului lui Christos.

În afară de aceasta Elihu era încă un tânăr și simbolizează prin aceasta pe „tinerii“ peste cari Domnul, în aceste zile din urmă, de când El a venit la Templul Său, a revărsat spiritul Său (Ioel 2.28)

Elihu a vorbit către Iov : „Dar, dacă se găsește un mijlocitor pentru el, unul dintre mii acelea (servul uns al lui Dumnezeu), cari vestesc omului calea pe care trebuie s'o urmeze (să arate omului calea dreaptă).“ Elihu arată prin vorbirea sa, că el reprezintă pe „Mijlocitorul“, pe „Solul“ lui Dumnezeu, pe servul lui Iehova, care este uns și însărcinat de Dumnezeu, să vestească cuvântul lui Dumnezeu al mângâierii acelor oameni, cari doresc să cunoască adevărul. Acestei clase unse a lui Dumnezeu îi este poruncit : „Pregătiți o cale poporului ! Croiți, croiți drum, dați pietrele la o parte ! Ridicați un steag peste popoare !“ (Isaia

62:10). Această profetie își găsește aplicare în mod special acum.

Elihu reprezintă așadar clasa, către care Domnul a zis: „Voi sunteți martorii Mei, — zice Iehova, și Servul Meu pe care L-am ales, ca să știți, ca să Mă credeți și să înțelegeți că Eu sunt: înainte de Mine n'a fost niciun Dumnezeu, și după Mine nu va fi, Eu, Eu sunt Iehova, și afară de Mine nu este niciun Mântuitor! Eu am vestit, am mântuit, am proorocit, nu sunt străin între voi: voi sunteți martorii Mei, — zice Iehova, — că Eu sunt Dumnezeu” (Isaia (43:10-12).

Zilele din urmă s'au apropiat

După modul de exprimare biblic, „zilele din urmă” înseamnă acea perioadă de timp, când domnia neîntreruptă și neturburată a lui Satan, a ajuns la sfârșit și Dumnezeu se scoală, să arunce afară pe Satan, Diavolul, prin Regele Christos Isus, să nimicească organizația acestuia și să instaleze guvernul teocratic al dreptății. Astfel „zilele din urmă” se referă la sfârșitul domniei lui Satan și începutul Domniei teocratice a lui Dumnezeu, sub Christos Isus, la timpul de tranziție dela stările nelegiuite la cele drepte, și acest timp este făcut cunoscut printr'un mare necaz.

Adesea oamenii cu judecată pun întrebarea: Există așa dar dovezi că noi trăim în „zilele din urmă”, despre cari vorbește Biblia? Această perioadă de timp a „zilelor din urmă” a început în toamna anului 1914. Cronologia și pro-

feția biblică lasă să se înțeleagă, că „timpul națiunilor” a expirat în anul 1914 și „zilele din urmă” au început. Ceeace s’a întâmplat dela 1914 și poate fi recunoscut de oricine, este o dovadă a împlinirii profetiei, prin urmare a începutului „zilelor din urmă”.

Isus, ca cel mai mare profet al lui Iehova, a făcut multe declarații profetice, a căror împlinire se desfășoară acum. După ce El a instruit pe ucenicii Săi despre „zilele din urmă”, aceștia au venit la El, scurt înainte de moartea Sa, după Matei 24 versetul 3: și L-au întrebat. „Spune-ne, când se vor întâmpla aceste lucruri? și care va fi semnul venirii Tale și al sfârșitului veacului acestuia?” Ca răspuns la această întrebare Isus nu a spus ceva despre aceea că omul va merge în cer, după cum s’a exprimat în mod ironic un preot nu de mult despre cineva, care în stare de judecată inferioară a dorit să cunoască adevărul. Isus a zis că perioada „zilelor din urmă” a domniei lui Satan se va începe cu un război mondial, și nemijlocit după aceasta vor urma foamete, ciumă și cutremur de pământ. Aceasta dovedește că „zilele din urmă” s’au apropiat, căci acel război mondial în care națiune s’a răsculat contra națiune, a început în anul 1914, și nemijlocit după aceasta au urmat foamete și ciumă în multe părți ale pământului. Isus a zis că aceasta va însemna începutul acelei perioade de timp. Apoi El a adăugat, că aceia cari la acea epocă vor fi activi ca martori ai lui Iehova și spun poporului adevărul, vor fi urși de cercurile stăpânitoare ale tuturor națiunilor.

Din evenimente este învederat că martorii lui Iehova au fost crunt persecutați în decursul războiului mondial, în orice parte a „creștinătății, numai pentru faptul că au vorbit despre împărăția lui Dumnezeu, a Domniei teocratice.

Isus a spus mai departe, că atunci mulți vor întinde curse altora. Ei vor trăda și-i vor seduce să se depărteze de Dumnezeu. Chiar aceasta au făcut-o mulți creștini preținși, mai ales dela 1914, întrucât au respins Biblia și Impărăția lui Dumnezeu și au sedus la necredință pe semenii lor. Ca dovadă pe mai departe pentru aceasta, că ne găsim în „zilele din urmă“, Isus a adăugat că se vor scula profeți mincinoși și vor înșela pe mulți. Un profet mincinos este cineva care susține în mod fals a vorbi despre Dumnezeu. Când profeți adevărați, trimiși de Dumnezeu, au vestit în Ierusalimul religios mesajul apropiatei căderi a orașului, spre a-i avertiza pe toți, s'au sculat deasemenea și alții, cari prețindeau a vorbi în numele lui Dumnezeu și contestau că un pericol nemijlocit ar exista pentru oraș. Ei au legănat poporul în siguranță și ziceau că orașul ar merge spre prosperitate. Pe acești bărbați Dumnezeu i-a condamnat ca profeți mincinoși și i-a lăsat să moară (vezi Ieremia capitolul 28). În timpul nostru poruncește Iehova martorilor Săi credincioși de pe pământ să spună poporului, că „creștinătatea“ și tot ceea ce aparține organizațiunii lui Satan, va fi foarte repede surprinsă de nenorocire, și anume se va descărca asupra ei în marea bătălie a Armaghedonului. În acelaș timp ies la iveală bărbați cari susțin a fi învățători ai cu-

vântului lui Dumnezeu și contestă că „creștinătatea” ar fi amenințată de vreun pericol, și cari spun poporului, că în ciuda stărilor actuale străduințele omenești vor readuce totuș în timpul cel mai scurt pace și bunăstare (Ieremia 23:16-32).

Ca răspuns pe mai departe la întrebarea referitor la sfârșitul domniei lui Satan, a zis Isus că „zilele din urmă” vor fi făcute de cunoscut prin nelegiuire și iubirea multora se va răci. Împlinirea acestei preziceri profetice poate fi astăzi văzută de fiecare. După cum este notat în Luca 21 : 25, 26, a adăugat Isus atunci la aceasta : „Și pe pământ va fi strâmtorare printre neamuri, cari nu vor ști ce să facă la auzul urletului mării și al valurilor ; oamenii își vor da sufletul de groază, în așteptarea lucrurilor cari se vor întâmpla pe pământ ; căci puterile cerurilor vor fi clătinate”. Poate să existe despre aceasta vreo oarecare îndoială, că aceste cuvinte profetice se împlinesc chiar în zilele noastre ? În toate națiunile, atât domnitorii cât și poporul sunt în nedumerire, și pe toți i-a cuprins frica. Fiecare poate vedea, că stările încetului cu încetul devin tot mai rele și nici unul nu poate oferi împotriva acesteia un remediu eficace. Fără îndoială Isus a instruit pe ucenicii Săi în multe chestiuni, despre cari în Biblie nu este reportat amănunțit, și mai târziu acești ucenici ai lui Isus, în calitate de martori credincioși ai lui Iehova au vorbit și scris despre aceasta.

O mărturie referitoare la aceasta se găsește în 2 Timotei 3:1-5: „Să știi că în zilele din urmă

vor fi vremuri grele". Ar putea cineva pune la îndoială faptul că lumea trece acum printr'un timp foarte periculos? În fiecare zi ziarele sunt pline de dări de seamă despre crime și alte lucruri periculoase. „Căci oamenii vor fi iubitori de sine, iubitori de bani, lăudăroși, trufași, hulitori, neascultători de părinți, nemulțumitori, fără evlavie" (versetul 2). Niciodată în istoria omenirii nu au corespuns așa de potrivit vreodată stările de fapt acestei preziceri profetice ca astăzi. În versetul 3 și 4 se spune pe mai departe, că oamenii vor fi „fără dragoste firească, neînduplecați, clevetitori, neînfrânați, neîmblânziți, neiubitori de bine, vânzători, obraznici, îngâmfati, iubitori mai mult de plăceri decât iubitori de Dumnezeu".

Stările de astăzi furnizează dovada coplesitoare la aceasta, că aproape fiecare este egoist și aceia, cari încearcă să facă bine aproapelui lor, sunt numai puțini la număr. Intreaga lume a căzut în pasiunea petrecerilor; da, oamenii caută după astfel de lucruri, spre a-i face să-și uite necazurile. Să se observe deci în acea profecie cuvintele în versetul cinci, cari dau pe față stările, în cari se vor fi găsit în „zilele din urmă" sistemele religioase sau bisericești; despre acestea se spune, că „au o formă de evlavie, dar îi tăgăduesc puterea". După cum binecunoscut este, în biserici se practică o formă de serviciu divin, care cu toate acestea este foarte departe de adevărata supunere voinței lui Dumnezeu. Toate aceste sisteme păstrează formalități, cari sunt numite, ce-i drept, serviciu divin și conține cuvinte despre Dumnezeu, în

schimb iubirea de Dumnezeu nu este scoasă în evidență, și Impărăția lui Dumnezeu nici decum amintită.

Ca o dovadă pe mai departe la aceasta, că noi trăim în „zilele din urmă“, să se aibă în vedere profeția din 2 Petru capitolul 3. Marea întrebare de discuție, cu care adevărații creștini se ocupă astăzi, este venirea a doua a lui Christos și Domnia teocratică a lui Iehova sub Christos. Preoțimea religioasă contestă, că ar exista oarecari dovezi asupra prezenței a doua a Domnului Isus, care dela învierea Sa este în spirit divin, și această preoțime tăgăduște de asemenea toate dovezile despre apropiata venire a Impărăției de o mie de ani a lui Christos. Dacă se vorbește despre venirea apropiată a Armaghedonului cu nimicirea sa, aproape toți preoții își bat joc despre aceasta și despre Impărăția Domnului. Să se observe așadar, cum faptele binecunoscute corespund exact cu profeția din 2 Petru 3:3-5, unde zice: „Înainte de toate, să știți că în zilele din urmă vor veni batjocuritori plini de batjocuri, cari vor trăi după poftele lor, și vor zice: Unde este făgăduința venirii Lui? Căci de când au adormit părinții noștri, toate rămân așa cum erau dela începutul zidirii! Ei sunt orbi intenționat“ (după traducerea engl. Weymouth).

Întreaga lume se găsește în cea mai mare criză a tuturor timpurilor. Ce să facă poporul în aceste împrejurări? Trebuie să urmeze îndemnul Bibliei, care declară, că toți aceia cari doresc să aibă favoarea lui Dumnezeu, trebuie să caute dreptatea și umilința și să se conșa-

creze lui Dumnezeu și Impărăției Sale. (Vezi Zefania 2 : 1-3). Spre a ajuta poporului în legătură cu aceasta, merg astăzi, din loc în loc, bărbați și femei, cu cărți cari explică Biblia. Nu numai că acești martori ai lui Iehova, în acest ceas de strâmtorare, vestesc nimicirea „creștinătății“, ci ei duc deasemenea și mângâierea pentru acei ce voiesc să fie mângâiați. Versetul al treisprezecilea al capitolului al treilea din 2 Petru spune : „Dar noi, după făgăduința Lui, așteptăm ceruri noi și un pământ nou, în care va locui dreptatea“. „Cerurile noi“ amintite aci, se referă la noua putere stăpânitoare nevăzută cerească, la Christos Isus, Marele Rege al lui Iehova. „Pământul nou“ este dreapta organizație a oamenilor pe pământ, condusă de către bărbați credincioși din timpurile vechi, deșteptați din moarte, de către „prinții de pe întreg pământul“, de către reprezentanții văzuți ai lui Christos Isus, a cărui judecăți ei le vor executa după dreptate și vor proceda după îndrumările Sale (Psalm 45 : 16; Evrei 11 : 35).

Acest guvern teocratic al lui Iehova sub Christos este unica speranță a lumii. El este tot ceea ce mai cu seamă se poate spera; și binecuvântările lui vor compensa din belșug toate necazurile omenirii. Sub Domnia dreaptă a lui Christos vor înceta de pe pământ toate înșelătoriile, amăgirile și religiile, și adevărul și dreptatea vor domni peste tot. O mare mulțime de oameni de bine față de Dumnezeu și Teocrația Sa vor supraviețui pe pământ bătălia Armaghedonului, și se vor bucura dacă se vor împăr-

tăși din toate binecuvântările acelea, că zilele din urmă ale domniei lui Satan au fost sosite și trecute pentru totdeauna, și că Impărăția lui Christos a dreptății a luat în stăpânire lumea.

Pentru oameni este necesar să se instruiască despre aceasta din adevărurile expuse în Biblie. Deasemenea ei ar trebui să introducă în casele lor un studiu biblic comun, regulat. Dacă ei voiesc să facă de cunoscut vecinilor lor despre adevăr, trebuie ca ei să se adune laolaltă și să studieze cuvântul lui Dumnezeu. Ei sunt datori față de ei înșiși și de copiii lor; și înainte de toate este privilegiul și datorința să preamărească numele lui Iehova și Teocrația Sa, pentru ca deasemenea și alții să fie îndrumați pe calea spre viață și fericire vecinică și să i se supună.

Viitorii domnitori ai pământului

Încă tot mai sunt aleși bărbați în posturi de guvernare, de către oameni cinstiți și onești, prin care se speră să se creeze stări drepte. Totuș nu s'a reușit, să se instaureze în acest mod dreptatea perfectă, și nici nu poate reuși pentru că așezămintele pământului sunt supuse influenței și forței Diavolului. Puterea lui Satan și organizația sa, le va nimici Dumnezeu, Domnul, numai prin Fiul Său, după cum este dovedit atât prin profeție cât și prin faptele perceptibile; și atunci va exercita Christos putere în toate afacerile lumii. Tot ceea ce se petrece în lume, va fi supus puterii lui Christos.

Mai alege-vor partidele politice ale oamenilor, atunci când Christos domnește, pe oamenii guvernului? Desigur nu. În profeția lui Daniel, capitolul doi, versetul 44, Iehova zice, că Impărăția Sa nu va trece sub stăpânirea unui alt popor. Aceasta înseamnă, că cineva care nu aparține organizației oficiale a lui Iehova, nu va avea nimic de a face cu domnia asupra lumii. Singur acest adevăr ar trebui să constituie o mare mângâiere pentru toți aceia cari au fost apăsați sub domnitorii nedrepti. Oamenii imperfecti sunt toți, mai mult sau mai puțin egoiști, și unde există egoism, nu poate exista un guvern perfect și drept. Trebuie să se lumineze tuturor oamenilor cu judecată, că nici un om care trăiește astăzi, nu ar putea instaura și exercita o domnie dreaptă.

Timpu delă suirea lui Isus Christos la cer până la instaurarea împărăției Sale, servește la aceea, ca să se aleagă, din mijlocul omenirii, cei puțini, care se consacrează pe deplin lui Dumnezeu. Aceștia vor fi luați și despărțiți de lume ca adevărați urmași ai lui Christos. Dacă sunt credincioși până la moarte, vor putea fi la timpul hotărât, pentru totdeauna cu Christos Isus în cer, întocmai ca El, nevăzut ochilor omenesți. Nu se va vedea cum se vor aranja lucrurile pământului.

De aceea să ne aducem aminte că deasemenea în decursul mai multor mii de ani, înainte de moartea lui Christos, au trăit oameni buni pe pământ. Incepând din Eden și până la prima venire a lui Christos, s'au găsit câțiva bărbați

cari nu s'au lăsat târâți sub influențele Diavolului și au pășit întotdeauna hotărît pentru Iehova Dumnezeu. În Biblie ei sunt desemnați ca bărbați ai credinței, ca credincioși, pentru că ei au fost credincioși față de Dumnezeu. Deaceia au și găsit ei aprobarea lui Dumnezeu. Cu excepția lui Ioan Botezătorul, toți acești bărbați credincioși erau morți, în timpul când Christos era pe pământ. Chiar și Ioan a fost omorât înaintea lui Isus. În Matei 11:11 se raportează, că Isus a spus clar că Ioan Botezătorul nu va merge în cer. După Ioan 3:13 Isus a declarat că nici unul din acei bărbați credincioși, cari erau deja morți, nu au mers în cer. Aceasta își are motivul său în aceea că nici un om nu putea merge în cer, înainte ca Christos Isus să fi înviat și să fi mers în cer. Christos este primul; El are întâietatea înaintea tuturor; aceasta așa trebuie să fie.

Sfânta Scriptură spune cu totul clar, că Iehova Dumnezeu a pregătit un loc pentru acei bărbați credincioși, cari au murit înaintea lui Christos este primul; El are întâietatea înaintea aceea a altor oameni (Evrei 11:35, 40). Un număr din acești bărbați sunt amintiți cu numele în capitolul al unsprezecelea al epistolei către Evrei. Darea de seamă începe cu Abel, apoi vin Enoch, Noe, Moise, Samuel, David precum și o referință la toți profeții sfinți ai lui Dumnezeu. Acești bărbați s'au despărțit de lucrurile acestei lumi și s'au consacrat cu totul Celui Prea Înalt. Evrei 11:16 spune despre ei, că doreau după o patrie mai bună, adică după patria cerească: „De aceea lui Dum-

nezeu nu-I este rușine să se numească Dumnezeu lor, căci le-a pregătit o cetate". Aceasta înseamnă că El le rezervă un loc, un post în guvernul Său drept. După cum spune darea de seamă divină, toți acești bărbați au murit în credință, fără să fi primit, ceea ce Dumnezeu le promisese. Ei nu puteau să primească aceasta, înainte de a muri, pentru că timpul hotărât de Dumnezeu pentru aceasta nu sosise încă. Sfânta Scriptură explică mai departe că, după ce alegerea creștinilor născuți în spirit, cari constituie „corpul lui Christos”, va fi terminată, acei bărbați credincioși amintiți mai înainte vor fi făcuți desăvârșiți, și-și vor primi locurile lor în organizația lui Dumnezeu.

Cum pot ei fi făcuți desăvârșiți? După cum este scris, Christos, la începutul Domniei Sale, va judeca atât pe cei vii cât și pe cei morți. Acei morți trebuiesc deșteptați, prin urmare readuși afară din moarte. Aceasta este în armonie cu ceea ce a declarat Isus după Ioan capitolul cinci, că anume toți aceia cari au murit ca „buni”, la învierea morților vor fi readuși „la viață”. Acești bărbați credincioși au murit ca buni, și Domnul îi va readuce din moarte ca oameni perfecți.

Mai departe să se țină seamă de faptul, că acești bărbați credincioși în Israel de mult timp au fost cunoscuți ca „părinți”, după cum spune Biblia, Israel a fost timp îndelungat poporul ales al lui Dumnezeu, și acești bărbați credincioși și adevărați au luat locul distins de părinți sau conducători ai acestei națiuni. Ce fel de poziție vor ocupa acești credincioși în Impărăția

lui Dumnezeu sub Christos, Biblia arată cu totul lămurit. Astfel stă scris spre exemplu în Psalmul 45 : 16, unde în mod profetic se vorbește despre Christos Isus : „Copiii tăi vor lua locul părinților tăi; îi vei pune domni peste toată țara.” Toți aceia cari în genere primesc viață, primesc aceasta dela Iehova prin Isus Christos, și din această cauză profetul Isaia indică pe Christos, pe Mesia, ca „Părinte al vecinicii” sau „Părinte vecinic”. Când El va deștepta din moarte pe acești credincioși și îi va readuce ca oameni perfecți din nou pe pământ, atunci ei se vor numi cu drept „copiii” Săi. Acest Psalm mai arată deasemenea că Christos, Regele, va așeza pe acei bărbați credincioși ca prinți sau regenți văzuți pe pământ.

Se poate deci aștepta în curând ca Abraam, Enoch, Moise, David și toți ceilalți bărbați credincioși să fie văzuți din nou pe pământ. Ei nu vor apare cu figurile bătrâne, sbârcite, și nici cu bărbile albe, lungi ondulate, ci vor reveni în deplina putere a tinereții, ca bărbați puternici, energici, clarvăzători, înzestrați cu daruri spirituale strălucite. Deplin consacrați Domnului, fiind sub supravegherea și puterea Sa, și ca reprezentanți văzuți ai Marelui Rege pe pământ, ei vor face chiar aceea ce este drept. În Isaia 32:1 este scris : Atunci împăratul va împărăți cu dreptate, și voievozii vor cârmui cu nepărtinire”. Regele este Christos Isus ; Domnia Sa va fi dreaptă, și voievozii credincioși, reprezentanții Săi pe pământ, vor duce la îndeplinire judecățile sau hotărârile Sale. Astfel în această domnie totul va fi drept. Acei bărbați

vor fi făcuți regenți văzuți ai națiunilor, și oamenii vor învăța repede să-i respecte, să-i iubească și să-i asculte.

Nimenea nu va putea să influențeze în mod necuviincios pe acești bărbați; coruperea va fi atunci ceva cu totul necunoscut. Așa dar un guvern curat. Acești bărbați își vor îndrepta străduințele lor numai la aceea să ducă la îndeplinire hotărârile Marelui Rege drept, Christos Isus. Cu referire la binecuvântările de cari se vor bucura oamenii sub această domnie, stă scris în Psalmul 72:6-8: „Va fi ca o ploaie, care cade pe un pământ cosit, ca o ploaie repede, care udă câmpia. În zilele lui va înflori cel neprihănit, și va fi belșug de pace până nu va mai fi lună. El va stăpâni dela o mare la alta, și dela un râu până la marginile pământului.

Către Abraam, „prietenul lui Dumnezeu”, a zis Iehova: „În sămânța ta se vor binecuvânta toate națiunile pământului” (1 Moise 22:18). Dumnezeu face întotdeauna ceea ce a promis; la timpul hotărât de El toate națiunile pământului se vor bucura de binecuvântările Sale. Petru, care cunoștea aceste promisiuni a lui Iehova și s'a sprijinit pe ele, s'a exprimat ca unul dintre scriitorii inspirați ai Bibliei, după cum urmează: „Dar noi, după făgăduința Lui, așteptăm ceruri noi și un pământ nou, în care va locui dreptatea” (2 Petru 3:13). „Sămânța promisă” a lui Iehova este Christos Isus; și prin acceptarea în casa regală a lui Iehova, a fost asociat acestei sămânțe și Petru, care compune Impărăția sau puterea cea mai înaltă și de aceea este desemnată ca „cerurile noi” sau

puterea stăpânitoare nevăzută. Ca „pământ nou” este indicată noua organizație de oameni pe pământ, prin urmare guvernul sau organizația, care va fi văzută de oameni și care domnește printre oameni. Indesebi se accentuează prin promisiunea divină că cerurile noi și pământul nou vor guverna în dreptate. Atunci se vor îndeplini pe pământ judecățile Domnului și ale Regelui, și ce fel de efect vor avea acestea asupra oamenilor, este arătat în Isaia 26:9 : „Când judecățile Tale se împlinesc pe pământ, locuitorii pământului învață dreptatea.”

de
prin
fo
pau
de